

НЕДЪЛЯ

ЦѢНАТА	
на	в. „НЕДЪЛЯ“
е:	
Въ България за год. [26 бр.] 4 лева	
За шесть месеци 2:50	
„ три „ 1:50	
ВЪ СТРАНСТВО:	
За година 5 лева	
„ шесть месеци . . . 3 „	
„ три „ 2 „	
Неплатени писма не се приематъ.	
Абонаменти въ предплата.	
Единъ брой 20 стотинки.	

ВСИЧКО	
Що се отнася до вѣстника:	
писма, ръкописи, пари и пр.,	
да се испраща до стопанина	
Н. Д. Ковачевъ	
въ Плѣвентъ.	
Неупотребени ръкописи връщатъ се обратно, само ако сж придружени съ нужните за това пощ. марки	
За обявленията на сжд. пристави се плаща по 5 ст. на дума, ако се публикуватъ по три пжтѣ, по 3 ст. За частни по 5 ст. на дума въ 4-та страница, а за първата по 10 стот. За срочни (шестимѣсечни или годишни) обявления се правятъ важни отстъпки.	

ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Къмъ читателитѣ ни.

Съ настоящия брой вѣстника ни навършва първата си годишнина.

Ето и годишната вѣдомостъ за прихода и расхода на в. „НЕДЪЛЯ“:

Приходъ.	Лева.	ст.	Расходъ.	Лева.	ст.
Отъ абонаменти	2456	50	За печатание на вѣстника	1300	
„ обявления	2500	—	„ Пощенски марки	260	
Недобори отъ абонаменти	1205	50	„ премията	300	
Недобори отъ обявления	50	—	„ Стопанни-редакт.	2200	
Всичко	6162	—	„ сътрудникъ	100	
Недобори	1255	50	„ администрат. пис. ръ	950	
А всичко	4906	50	„ градски агентъ	89	50
			„ провинциал. агентъ	700	
			„ канцелар. потребнос.	50	
			Всичко	5959	50

Отъ постъпившия до сега приходъ излиза една загуба отъ 1053 лева, която сума трѣбва да покрие расходътъ, безъ обаче да се смѣтатъ недоборитѣ.

Ето, каква е печалбата на независимитѣ вѣстникари!

Ний молимъ най-учтиво неиздълженитѣ наши абонати, да побързатъ и си внесътъ дългътъ, за да имъ испращаме вѣстникътъ си и прѣвъ втората годишнина.

ОТКРИВА СЕ ПОДПИСКА

ЗА
ВТОРАТА ГОДИНА (5-й АВГУСТЪ 1895 ГОДИНА)
на
ежедневния политико-икономически и литературенъ вѣстникъ „НЕДЪЛЯ“

съ слѣдующата программа:

1) *Бѣгливо и безпристрастно* запознавание съ вървежа на външната и вътрѣшната политика и жестоко осъждане на безпринципнитѣ партизански страсти у насъ;

2) *Икономически отдѣлъ*: статей по нашето народно-стопанско повдигане и поминъкъ; научни политико-икономически расъждения;

3) *Лѣтописъ*: кратки вѣсти изъ живота ни, политически, духовенъ и икономически;

4) *Етика*: религия, моралний животъ у насъ и пр.

5) *Беллетристика*: романи, повѣсти, раскази и стихотворения—прѣводъ и оригиналъ;

6) *Книжовенъ отдѣлъ*: редовенъ описъ на всички новопоявивши книги, списания и вѣстници и кратки рецензии и бѣлѣжки;

7) *Домаксинство и Медицина*: въ тѣзи два отдѣла ще се даватъ практически наставления нужни за всѣки домъ;

8) *Прѣгледъ* изъ нашитѣ вѣстници и списания.

9) *Вѣсти изъ научний свѣтъ*: техника, археология, медицина, икономика, история, астрономия и пр. пр.

10) *Мисли и изрѣчения*: на великитѣ мъже, и

11) *Смѣхорий и забавления*.

Годишния абонаментъ за вѣстника за въ Княжеството е 6 лева, а за въ чужбина — 8 лева винаги въ прѣдплата.

Тѣзи отъ г. г. абонатитѣ, които прибързатъ съ прѣдплата, още при първото тримѣсечие ще получатъ подарѣкъ единъ сборникъ състоящъ отъ 11 печатни коди.

Всичко що се отнася до вѣстника: писма, ръкописи и пари да се испращатъ до редактора-стопанина на вѣстника.

ЗАБѢЛЖКА: Отъ началото на втората година ще почнемъ печатането въ подлистникъ прочутия романъ „ИДЕАЛИТЪ НА НАШЕТО ВРѢМЕ“ отъ Захари Мавоха.

Резултатитѣ отъ кошията.

Както що бѣхме съобщили въ минжлия брой, на 23 Юлий въ градътъ ни, по случай закриванieto на земеделския конкурсъ, се произведе една кошия (пропускане на коне), по пжтътъ между ханчето на р. „Вита“ и градината на „Бейския Баиръ“. Кошията се ръководеше отъ двѣ комиссии избрани отъ журитѣ на конкурса. Едната отъ тѣзи комиссии засѣдаваше на „Вита“ и забѣлжваше часа на трѣгванието, а другата — засѣдаваше при градината „Бейския Баиръ“, гдѣто подъ звуковетѣ на военната музика и писецитѣ на циганскитѣ зурли и тѣпани, които прѣдвѣщаваха пристиганieto на надпрѣварвачитѣ, се наслаждаваше и едно голѣмо множество граждани около 4000 души. Тукъ му е мѣстото да отбѣлжимъ и това, че спорѣдъ расъжденията на вѣстникъ отъ наши съграждани, въ гр. Плѣвентъ не се е забѣлжвало до сега такова сборище отъ народъ, както сега, при кошията.

Ето таблицата, която дава резултата отъ кошията:

№ по редъ	Име и фамилия на притежателя на животното	Мѣстожителството му	Частъ отъ трѣгванъ, която му е трѣбна	Частъ отъ трѣгванъ, която е прѣстѣпна	За колко време е пристигналъ	Опредѣлено награда му
1	Ахмедъ Абла Мустафовъ	с. Вѣзново (Луковит. Окол.)	6 ч. 7 м.	4 ч. 10 м.	8 м. 12 с.	80.
2	Ибрахимъ Усовъ	Бѣла-Слатина	6 ч. 10 м.	4 ч. 10 м.	8 м. 32 с.	40.
3	Помакъ Хюсейнъ	с. Вѣзново (Луковитско)	6 ч. 50 м.	4 ч. 10 м.	8 м. 45 с.	35.
4	Реджепъ Хасановъ	Акадѣларъ (Севалиево)	6 ч. 20 м.	4 ч. 10 м.	8 м. 46 с.	30.
5	Асанъ Алпеевъ	Чадърли (Севалиево)	6 ч. 20 м.	4 ч. 10 м.	8 м. 48 с.	25.
6	Ахмедъ Ахмедовъ	Никополъ	6 ч. 30 м.	4 ч. 30 м.	9 м. — с.	20.
7	Печу Коевъ	с. Калунелъ (Ловчанско)	6 ч. 10 м.	4 ч. 10 м.	9 м. 10 с.	18.
8	Саври Транковъ	Плѣвентъ	6 ч. — м.	4 ч. 10 м.	9 м. 28 с.	15.
9	Асанъ Алиевъ	Бѣла-Слатина	7 ч. — м.	4 ч. 10 м.	9 м. 40 с.	12.
10	Вели Сюлюмановъ	„	6 ч. 30 м.	4 ч. 10 м.	9 м. 42 с.	10.
11	Димитръ Ивановъ	Хасково	7 ч. 10 м.	4 ч. 10 м.	10 м. 10 с.	9.
12	Дамянъ Христовъ	с. Търнене (Плѣв.)	7 ч. 20 м.	4 ч. 10 м.	10 м. 11 с.	8.
13	Анг. Димитровъ	с. Орѣховица	6 ч. 40 м.	4 ч. 10 м.	10 м. 46 с.	6.
14	Андрей Копчевъ	Плѣвентъ	7 ч. 20 м.	4 ч. 10 м.	10 м. 30 с.	7.
15	Иванъ Костовъ	„	7 ч. 20 м.	4 ч. 10 м.	10 м. 48 с.	5.
16	Юрдаки Дилчевъ	„	7 ч. 10 м.	4 ч. 10 м.	11 м. 40 с.	5.

ЗАБѢЛЖКА: Пространството на мѣстото заема 4 километра.

Освѣнъ поменжитѣ лица взехъ участие въ кошията още и слѣдующитѣ: Иванчо Христовъ отъ гр. Плѣвентъ, Ангелъ Димитровъ отъ с. Орѣховица и Нино Попповъ отъ Плѣвентъ които по разни причини неможаха да пристигнатъ.

ЛѢТОПИСЪ.

Членътъ при тукашния Окр. Сждъ, г-нъ *Д-ръ Распоповъ* се прѣмѣства за такъвъ въ гр. Ловечъ, вмѣсто когото дохожда сжия отъ Ловчанския Окр. Сждъ.

Научаваме се, че и тукашния прокуроръ щѣлъ да бѣде прѣместенъ въ Ловечъ, а тамошния въ Плѣвентъ.

Завчера раздадени сж билѣтитѣ на запаснитѣ офицери и вѣнници отъ 10 призивъ.

На 27 м. м. училищния свѣтъ се събра и разглѣда заявленията на новитѣ кандидати и кандидатки за учители въ основнитѣ училища.

На 28 м. м. се завърна въ София българската депутация, която бѣ посрѣщната доста тържественно при едно голѣмо стечение народъ. Спорѣдъ както ни съобщаватъ доклада си ще прѣдстави въ прѣдстоящата сесия на Нар. Събрание.

На 28 м. м. щеше да се завърни въ столицата Н. Ц. В. Князътъ, заедно съ Княгинята и Прѣстолонаследника, обаче спорѣдъ друга една телеграмма, тѣ се завърнаха вчера.

По случай посѣщението на града ни отъ Г-на Министра на Финанситѣ, г-нъ *Ив. Ев. Гешевъ*, по инициативата на Бюрото (погрѣшно сме казали въ минжлия брой, че банкетъ бѣ даденъ отъ общ. управление) се даде банкетъ въ негова честь на който бѣхъ поканени и делегатитѣ на М-вото на Търговията и Земледѣлието по откриванieto на конкурса г. г. *Сарановъ* и *Германовъ*. Всички гости и присѣствающии бѣха весели, оживѣни разговори се водиха, а на това расположение на духоветѣ спомагаше и военната музика, която свирѣше най-хубавитѣ и най-отбранитѣ пиеси отъ своя репертоаръ. Прѣвъ г-нъ Окръжний Управителъ г-нъ *Д-ръ Ив. Златаровъ* стана и напи наздравица за Н. Ц. Височество, любимийтъ ни Господаръ, който въ най опаснитѣ и критически врѣмена, които прѣживяваше отечеството ни, рискува своя животъ и спокойствие, пожертвува се за неговото добро, прие да бѣде неговъ господаръ и благодарение на когото днесъ подъ неговото мъдро ръководство България се развива и прогресира. Слѣдъ него Училищний Инспекторъ г. *Цв. Кузевъ* напи наздравица за кабинета на г-на *Д-ръ К. Стоиловъ* въ лицето на присѣствающия високъ гостъ, които въ желанието си да подобрятъ участъта на отечеството на България, не забравятъ и градътъ ни, като способствуватъ по този начинъ за процѣтяванieto на градътъ ни. Въ отговоръ на тѣзи наздравица г-нъ Министръ *Гешевъ* отговори, че той е трогнатъ отъ приема, който му се направи отъ Плѣвентци, че той ще запази за тѣхъ най-добри въспоминания, че той се радва, като вижда, съ какво горѣщо желание се притичатъ Плѣвентци да помогнатъ на правителството въ тѣзи врѣмена, когато то, водимо отъ народното желание, чае по скоро да стане помирението му съ освободителката, взе инициативата направи вече първитѣ постѣпки. Тукъ Г-нъ М-ръ прочете телеграммата, която получи при начеванieto на вечерята отъ Г-на *Д-ръ Стоилова*, съ която го увѣдомяваше за тържественното посрѣщане на депутацията и за постигнатитѣ отъ нея отлични резултати. Слѣдующата наздравица бѣ написана отъ г-на Кмета за делегатитѣ г. г. *Германовъ* и *Сарановъ*, за тѣхното живо и дѣятелно участие. Слѣдующитѣ наздравици се написаха отъ г-нъ *Германовъ* за гражданетѣ, отъ г-нъ *Аблански*. Най напоследѣкъ г-нъ *Д-ръ Друмевъ* напи за здравieto на Н. Величество Всеруссийския Императоръ *Николай II*.

Тукъ се забравиха двѣ власти, които оказаха най-голѣмо съдѣйствие — Администрацията и Постоянната Комиссия, безъ участieto на които нѣмаше да стане и самийтъ конкурсъ. И градскитѣ свѣтъ помогна съ своитѣ агенти. Господинъ Министръ напуста масата въ 12 1/2 часътъ вечерята, а другитѣ гости на 1 1/2.

Въ гр. Търново започналъ да излиза новъ недѣленъ социалъ-демократически вѣстникъ „Освобождение“, подъ редакцията на познатия водителъ на социализма у насъ, г. *Н. Хр. Габровски*. Годишенъ абонаментъ на в. „Освобождение“ за въ Княжест-

вот е 6 лева, а за въ чужбина 8. — Бай Габровски има намърение да сваля днешния кабинетъ, защото билъ русофилски и защото искалъ да окастри конституцията и ограничи свободата на народа! На добъръ му часъ...

На планината Обоя, Кочанско, една мѣстна въстаническа чета имала голѣмо сражение съ турската войска. Отъ въстаницитѣ имало 8 души убити, двама ранени и 13 души хванати робѣ, които били закарани въ Кочани. Отъ турската войска много ранени и 60 души убити и занесени въ Кочани на тезгерета. Тая чета се била съ 5 табура турска войска. Единъ Таборъ войска, минавайки за Кочани, въ Кратово обесчестилъ много жени, а мъжетѣ билъ на смъртъ. Въ страната страшна паника.

Затворници избѣгнали изъ Мелнишкия затворъ разказватъ, че съединенитѣ въстанически чети на Кону Муструка и Янко Длъгия, подиръ силно сражение съ жандармерията въ Мелникъ, послѣдната отстъпала и въстаницитѣ подпалили градътъ. Изгорѣли полицейското здание и телеграфопощенската станция и доста много къщи. Всички арестанти освободени. Въстаницитѣ безъ никаква загуба потеглили за Съресъ. Въ цѣли Сърски санджакъ владѣе голѣма паника.

Дружината „Пиринъ-Планина“, прѣдвождана отъ войводата Кочо Лютата и четницитѣ Матровъ и Бозуковъ, на 8-й того имала силно сражение въ мѣстността Гюрговица, три часа до Мелникъ, между селата Ново-село, Гранчаръ, Влажъ и Градешница; боятъ траялъ 12 часа; убити трима въстаници и шестъ ранени. Отъ неприятеля голѣма загуба: единъ бинъ-башия и четирма Юзъ-башия убити; неприятеля разбитъ отетжилъ. Дружината побѣдоносно съ отворено знаме заминала Пирина.

На 6-й Юлия, въ четвъртъкъ, надъ селото Лопово, въ Влашкиѣ колиби (въ Пиринъ), тритѣ съединени чети имаха сражение съ Сереския Бинбашия, който прѣдводителствуваше 20 души суварий и 40 души войска. Бинбашията насмалко ще паднеше живъ въ рѣцетъ на въстаницитѣ. Отъ въстаницитѣ нѣма ни единъ убитъ, а отъ противника — 12 души убити.

На 11-й м. м. въстаницитѣ посрѣдъ пладне влѣзоха въ Мелникъ. Тѣ прѣдварително скъсахъ телеграфната жица, взѣха отъ единъ бакалинъ четири тенекъ газъ, попрѣскаха съ него конака и го подпалиха. Прѣди да подпалятъ конака, въстаницитѣ испунаха всичкитѣ затворници и заедно съ правителствения домъ изгорѣха още пощенската станция и 50 къщи, слѣдъ което провъзгласихъ свободата въ гр. Мелникъ. Всичкитѣ чиновници бѣха избѣгали отъ града още когато чуха че пристигатъ комити. Въ града бѣха останали само нѣколко стражари, но тѣ всички бидоха убити, а нѣкои живи изгорени въ къщитѣ, дѣто се криеха.

На 12 м. м., тъкмо на обѣдъ, на планината Стрѣгачъ, на мѣстността Башъ-Мандра, между селата Либяхово и Гайтаниново, дѣто бѣха се оттеглили въстаницитѣ, бидоха нападнати отъ една двухиландна турска ордия, състояща се отъ 500 войника и 1500 башибозука и слѣдъ двудневно сражение въстаницитѣ

тѣ одържахъ побѣда и въ „ура“ си пробихъ пѣтъ. Отъ въстаницитѣ има убити 7 души и единъ цинцаринъ живъ уловенъ, който претърпѣлъ голѣми мъки, а отъ неприятеля 240 души убити и ранени.

Въ селото Кочуница, на пазаря селянитѣ убили 7 души катели и изгорили живъ въ колата най-големия злодѣй Чевдѣль-бей.

ИЗЪ НАШТА ПРЕССА.

При всичкото си жѣние, да дадемъ единъ краткъ прѣгледъ изъ нашитѣ списания, особено тѣхнитѣ обществени хроники, това за сега не можемъ направити по двѣ причини: 1) че въ повечето наши литературни списания липсватъ такива отдѣли, които да иматъ сериозно значение — изключително въ този случай правятъ списанията: „Мисль“, „Искра“ и „Дѣло“. „Бол. Сборка“, — 2) тѣнитѣ колони на въстаниктѣ ни ограничаватъ отъ този трудъ, за туй именно ний се ограничаваме да слѣдимъ само дневния газетарски печатъ. Какво четемъ въ него? Читателитѣ ний ще помнятъ това, което сме писали отъ по-миналитѣ ни броеве, а най-вече въ послѣдния брой. По настоящемъ нашия печатъ експлоатира телеграммата на Княза, който вслѣдствие нанесеното Нему оскърбление отъ г-жа Стамболова забрани на съвѣтницитѣ си да не взематъ никакво участие въ погребението на покойния Ст. Стамболовъ. Единъ Бургазски „въстаникъ“, който за сражъ носи названието „Борецъ“, както всѣки пѣтъ така и сега, въ броя си отъ 17 того, като разглежда въпросната телеграмма, съ единъ доста противозаконенъ языкъ излиза и смѣсва името на Княза, когото нарича партизанитѣ на царствующата партия, на даже и Го обвинява за грозното убийство на Стамболова. Сжщия този въпросъ безъ никакво стѣснение се експлоатира и отъ другитѣ божемъ либерални органи: в. в. „Нар. Права“, „Стража“, „Арда“ и новопоявившия се въ София „независимъ вѣстникъ“ „Народна Борба“. — Насъ прѣди единъ мѣсець нѣкои наши събратия, а най-вече в. „Арда“ ни обвиняваха въ продажностъ, за гдѣто сме казали, че „честнитѣ дѣла у насъ се убиватъ“. И за Бога, какъ трѣбва да отбѣлзва единъ безпристрастенъ журналистъ, дневнитѣ политически събития? — Всѣ отъ партизанско ли гледище, както правятъ повечето наши събратия? Нима патриотизма въ това се състои? — Каква безхарактерностъ Боже мой!... Ако не се прѣкрати съществуващия у насъ политически развратъ, младото наше Княжество много йоще има да пати; мнозина же го смучатъ и съсипватъ, до като най-сподиръ дойдатъ чужденци опикунни да ни хръждатъ работитѣ, както прѣди нѣколко години що бѣ се случило съ Гърция. — При днешното положение на България, която е изложена на всѣвъзможни хули и клевети отъ заинтересованата Европа, то ний като народъ самостоятеленъ, длъжностъ бѣше да забравимъ вътрѣшнитѣ партизански страсти и недоразумѣния, и единодушно да се застъпимъ и да докажемъ прѣдъ свѣта, че при всичкитѣ вътрѣшни расцѣпления, въ даденъ моментъ българина умѣе да запази своето достойнство и престижа на България. А ние, уви! вършимъ тъкмо противното. Това е едно твърдъ печално явление, което ни напомня старата история на Българското царство. — Като пишешъ тия редове, може би, да се намѣрятъ нѣкои наши събратия, които пакъ да ни обвинятъ, за гдѣто ний по настоящемъ се застъпваме да запазваме днешното правителство. Не веднѣжъ сме го казвали и пакъ ще го повторимъ, че прѣди всичко ний като независими журналисти високо държимъ знамето си и нѣма да се стѣсняваме жестоко да бичуваме съществующитѣ у насъ партизански борби, а сжщо и правителството, което и да било на власти. Но при днешнитѣ обстоятелства, за да дадемъ отчасти сила и енергия на

днешното правителство, ще го насърчаваме да запази авторитета на България прѣдъ външния свѣтъ и се застъпва за помиренето ни съ нашата освободителка Русия. — До колкото сме слѣдили, въобщо независимия у насъ печатъ „Гласъ“, „Съгласие“ и „Правителствения“, ако може тѣй да се изразимъ, гледатъ на работитѣ тъкмо тѣй, както и ний. Всѣки единъ отъ тѣзи независими наши събратия е призванъ, че днесъ не му е врѣмето за сваляние и качване на министритѣ.

Въ нашия печатъ зоговори се и за абдикиранieto на Княза. Въ в. „Съгласие“ (брой 9 (59) срѣщае единъ уводенъ членъ, ако се не лажемъ писанъ отъ г. Ар. Цанкова, въ който, авторътъ като върва писаното въ нѣколко европейски вѣстници, а най-вече ромънскитѣ, гдѣто се казва, че Княза щѣлъ да се оттегли отъ българския прѣстолъ, то „въ случай на необходимостъ“ в. „Съгласие“ прѣдлага за кандидатъ да се избере вторий синъ на Н. Височество Гръцкия Кралъ Георгий 1-й Негово Кралско Височество принцъ Георгий. Обаче това прѣдложение намъ се вижда твърдъ странно: 1) до колкото знаемъ нашия възлюбенъ Князь нито би помислилъ за да се оттегли отъ българския прѣстолъ, още повече като имаме прѣдъ видъ неговото обещание прѣдъ Клямата за прѣкръщанieto; и 2) да допустнемъ за минутка, че българския прѣстолъ ще остане вакантенъ, по никаквъ начинъ не би било възможно гръцкия принцъ да го замѣсти, по важни традиционни причини. Всѣкому е извѣстно, че ний съ гърцитѣ постоянно сме биле въ враждебни отношения. Независимо и отъ това, до като България и Македония е населена и съ гърци, то ний винаги ще бждемъ въ вражда съ послѣднитѣ. При такова положение на работитѣ, какъ би погледналъ единъ български князь, отъ гръцко колѣно? И съ каква любовъ той би се ползвалъ отъ българския народъ?

По македонското въстание вѣстницитѣ „Право“, „Гласъ Македонский“, „Съгласие“ продължаватъ да донасятъ доста важни свѣдения, отъ които се вижда, че революцията се усилва въ Македония. Спорѣдъ Скопския в. „Косово“ (официаленъ органъ на Скопския вилаетъ) срѣщае едни подробни свѣдения за убититѣ, раненитѣ и изловенитѣ въстаници. Въ продължение на една недѣля (отъ 3 до 8 м. м.) сж били убити 28 въстаници и се заловиха 17, всичко 45, при които като се прибавятъ и по-напрѣдъ убититѣ 20 души и ранени 16, числото на убититѣ въстаници възлиза на 81.

По поводъ на оскърбнителното повѣдение що държи европейски печатъ спрямо България, в. „Народни Права“ отъ 28 Юлий печата единъ уводенъ членъ, въ който като се разглежда значението на печата който създава и ръководи общественото мнѣние намѣрва за твърдъ безпристрастно това що се пише за България въ европейскитѣ вѣстници, защото на това било виновато самото правителство, което допустнало да се разсѣе покойния Ст. Стамболовъ на такова мѣсто, гдѣто се намѣрватъ двѣ Министерства, Министерскиятъ свѣтъ, Градоначалството, Юнионъ Клубъ и пр. и за гдѣто днешнитѣ министри ходили съ стражари. На свѣршекъ „Народни Права“ казва: „не само на правителството, но и намъ е мѣчно и криво, когато глѣдаме и слушаме нападенията на чужди печатъ, когато четемъ строгитѣ осѣждания на сегашното положение въ България. — Още по-мѣчно и по-тежко ни става, като български и вѣстникари, когато виждаме, че ние още сме прѣдмѣтъ за оплакване“. Ние крайно благодаримъ за тия искренни думи, ала крайно и скърбимъ за гдѣто повечето наши събратия вмѣсто да се застъпятъ противъ тия оскърбления, то тѣ напротивъ черпятъ материалъ за да нападатъ правителството. Това е едно отъ най-печалнитѣ явления у насъ, особено въ политическия животъ.

III.

Изъ историческитѣ случайности.

Подиръ отъ тѣзи мъртви прѣдания на древнитѣ индийци, сега да дойдемъ до живитѣ, съхранени изъ легендитѣ, които не се отличаватъ отъ първитѣ гранитозни чудесия. Тѣзи прѣдания сж свързани съ историята за воеванията на сѣверната частъ на Индия потоменъ Тамирантъ, плѣменникъ на саморкандския Султанъ, императоръ Баберъ. Този императоръ покорилъ Кабулъ, Пенджабъ и Дѣлги (1504 — 1526 г.). Той въ сжщето врѣме е билъ и литераторъ, и оставилъ мемуари, богати исторически свѣдения. Защитницитѣ противъ него, жителитѣ на града Асгаръ, (градъ на слънцето), на мѣстата гдѣто сега стои близу до брѣга на рѣката Гандеса бѣдната дервишка Джаджомая укрѣпена въ този дрѣвенъ градъ, и така, както тѣ биле разбити, а и тѣхния градъ разрушило като останали живи искаги спасение подъ земята. На мѣста въ този градъ лѣжатъ още развалини, и на расхвърлянитѣ колони цѣли стада обаянно посрѣщатъ пѣстешественика съ викъ. Развалинитѣ на тѣзи древности и размѣртѣтъ поразяватъ даже тѣхъ, като видѣлъ Меморъ и Малмиръ. „Мраморнитѣ стѣпени, лѣжащи въ праха, повидимому прѣдначени за краката на великанитѣ“, казва една русска туристка а древността доказва, че откритието не е далечъ, случайно, върху грамадното здание, лежащо на нѣколко аршина ниско, на върхнината на развалинитѣ.

ПОДЛИСТНИКЪ

Чудесата въ Индия.

(краткъ очеркъ).

„Слоновата пещера“ се нахожда на острова Елефонтъ, въ дълбинитѣ на Бомбейския заливъ. Въ древно врѣме този островъ се наричалъ „Бхари пури“. Този храмъ („Слоновата Пещера“) билъ посвѣтенъ на Триединнаго Бога Трилутзи, и тѣзи пещера въ своето си врѣме бѣ възвишена съ мраморнитѣ храмове окръсени съ разни богове, гигантски идоли, които бѣха въздигнати въ тѣхъ. Индийското учение изброява този храмъ 374,000 години, ала не може да се съзрѣ въ всичко почтенна древностъ, защото католическата яростъ на Португалцитѣ, подстрѣкатели на лезуистикитѣ отци, и тѣзи развалини нѣматъ памѣтници било цивилизация и причина ги разрушили. Съществувва прѣдание, че голѣмитѣ памѣтници, които не биле изработени подъ аркитѣ, и исписани съ круни и четливи надписи съ указание врѣмето, когато сж построени храмоветѣ, били събрани отъ Краля Донъ Жуанъ III.

Отъ много води истекли; португалцитѣ отстъпили това господство на англичанитѣ, и въ настояще врѣме се величава источната пещера.

Понеже е трудно и опасно достъпа къмъ тѣзи пещера, тѣ сж почти неизвѣстни на европейцитѣ и изпълнението на дълбокото и тайнството безмолвие, между тѣхъ, както и въ ония дни, когато пещерата служели обителю оекста-будиста, тѣй щото въ пос-

лѣднитѣ прѣдания на тѣхъ давали изобиленъ материалъ за сказанията, — въ царствованието на царъ Азака, и за това въ единъ дълъгъ периодъ врѣме, отъ 200 год. до р. Хр. и подиръ 600 год. тѣзи ера, въ сказаната на тѣзи раздражителни открития билъ будинската вѣра, дошла къмъ описанието на чудесата въ Индия, изъ книгата на Кейни.

„Знаменитата Еллорова пещера“, — говори той, — прѣдставлява височайшия образецъ на аградорството на цѣлата група отъ чудновати мнастири и храмове, височинитѣ на твърдитѣ скали на древния на тѣзи страни сж твърдъ чудновати! Той ни е начерталъ плана на тия творения съ човѣчески ръцѣ, изъ които ни прѣдставлява най-строгата симетрия и праволинейностъ на тия дълги проходи (367 фута дължина), мостовѣтѣ, храмоветѣ, водитѣ, на послѣдъкъ, къмъ централния обширний палатъ, по четире степенни входа съ гигантски стражи, изрѣзани изъ камѣнитѣ. Тѣзи централна обширна палата обставена е на два рѣда колонии. Тукъ богато сж изработени барелефно гробницитѣ и висящитѣ бабкони за хора и музиката. При главната врата въ входа стоятъ лѣзове на върхътъ поставени, до 10 фута височина; фигури, богове, човѣци и животни сж въ чудовищенъ размѣръ. Височината на тѣзи главна пещера е 192 фута; тя носи название пещера Килакъ въ редътъ ѝ се допълва съ дълги други храмове и мнастири, прѣдвани гради отъ съседнитѣ хълмове на Еллора. Това истинско чудо въ древния истокъ, се нахожда въ Айрангабодъ, на пѣтя изъ Назамъ въ Гайдорбодъ.

ИЗЪ ДОПИСКИТЪ НИ.

Г-нъ Редакторе, Прѣдъ видъ на това че ув. в. „Недѣля“ е бивалъ до сега истински защитникъ на общественитѣ интереси и истината въобще, отъ която страна и да дохожда тя, то рѣшихъ къмъ васъ да отправя молбата си да печатате слѣднитѣ рѣдове.

Колко и силна да е партията на грабежа и безсѣвѣстността, истена неоторима е обаче че хора почетни, добросѣвѣстни и честни не липсватъ и се намиратъ на всѣкъ дѣло. Пошото е, че въ повечето мѣста, а особено въ затѣнотеностъ като нашия градъ, скромността и страхътъ отъ неприятности, отрофиратъ добритѣ качества и правятъ дѣятелността имъ на нула. До колко е това вѣрно, всѣкой може да се увери, ако се позанимателува въ нашитѣ обществени работи.

Въ нашия градъ съществува едно своего рода анонимно дружество, което въ послѣдно врѣме бѣ се опитало да земе законна форма и да маскира името „Добруджа“. Нѣ по причина че се е предвидело че дѣвидентитѣ се дѣлатъ така по добръ и че безъ контролъ и намѣса на другитѣ печалитѣ сж по чувствителни, счело се е за нужно отлагането на узаконението му.

Главнитѣ опирации на това Д-во се състоятъ въ експлоатацията на Българскитѣ общински фондове, като се натикатъ почти всичкиятъ му членове, като такива въ разнитѣ тукъ настоятелства, билѣ тѣ училищни, читлищни, черковни или дружествени.

Тѣзи година за голѣма жалостъ на нашитѣ трудолюбиви тартори на Д-вото „Добруджа“, болшинството на поизбранното училищно настоятелство сж хора ксито вдхаватъ уважение и довѣрие всѣкому. Отъ првитѣ му дѣйствиа обаче, се забѣлзва една неспѣлость и отстъпчивостъ, която не може да бѣде освѣнъ въ полза на авганистанскитѣ джерафинъ и vice-conspue-а на „Добруджа“.

Ний бихме желали да се лѣжимъ въ нашитѣ твърдения нѣ считаме за свѣта наша длъжностъ, да обрнемъ сериозното внимание на тия почетни хора, че и тѣхъ справедливо ще турятъ въ рѣда на безсѣвѣстнитѣ експлоататори, ако не си даватъ значение на длъжността, която цѣлата община имъ е повѣрила и която сж я вѣче приели и нагърбели съ изпълнението ѝ, въ противенъ случай тѣхнитѣ добри качества ще се считатъ, справедливо за нула, врѣдни даже и престъпни.

Нашитѣ училища сж въ пълна аномалия и трѣбватъ мѣрки и жива дѣятелностъ, защото болѣстѣта е сериозна. Послѣ, за директори все политически нагнаницили ще имаме? Не стигали толкова жертви отъ всечески унижената и ограбената нѣ община? Или директорскитѣ столъ ще служи вѣчно у насъ за чистилище на партизански грѣхове и страсти?! Трѣбва ведижъ за винаги да се разбере, че работата не е за млиноръ, нито пѣкъ испиденъ пощенскитѣ, за учителъ а още по вече за директоръ.

Защо не се отнесе настоятелството до нѣкое компетентно мѣсто въ България за препорѣка на единъ просвѣтенъ човѣкъ, просвѣтенъ на учителството, който да чувства болкитѣ и радоститѣ на учителското дѣло и го постави на това положение, което то би трѣбвало да зема или вѣчно ще трѣбва да сме за присмѣхъ на хората? Вѣчно въ тѣзи неразбранщина и нехайство?!

„Нѣ общината е бедна бле, момче, ти не знаешъ тия лаботи, нѣма много пали отъ гдѣ да се даватъ по тлится и пендесетъ франка на такъвъ дилекторъ“. Ахъ, прости уважаемий, имашъ пълно право, може да стане нужда за ново прѣдверие на черковата, може би на ново да се позлатяватъ мозаикитѣ ѝ, може пѣкъ най сѣтне да се гради новъ черковенъ видъ, отъ гдѣ ще се зематъ пари, да прости ти си правъ.—

Тулча 6 Юлий 1895 год.

Гражданинъ.—

МЕДИЦИНСКИ ОТДѢЛЪ

Една физическа язва.

Че у насъ въ едно кжсо врѣме разврата пуста дълбоки корени, че вслѣдствие това повечето отъ нашитѣ юноши сж заразени съ разни венерически болѣсти и че сифилиститѣ постепенно се разпространява между двата пола, по всичко това нѣма да затрудняваме читателитѣ да описваме, защото въ нѣколкото медицински списания, които се издаватъ у насъ, доста се е писало върху тѣзи зарази, които съсипватъ даже и унищожаватъ цѣли народи. Независимо и отъ това, но и годишнитѣ статистики, за женитѣ, ражданията, умираията, па и тия отъ санитарната дирекция нагледно идатъ да убѣдѣтъ всѣкого, че отъ година на година това зло всѣ повече и повече се увеличава.

По този въпросъ срѣщаме и друга една статийка отъ г-нъ Д-ръ К. помѣстена въ послѣдната Юлска книга отъ „Медиц. Сборникъ“. Обаче всичко писано по това, съвсѣмъ е слаби сж биле доводитѣ, за прѣмахване на това обще-човѣческо зло.

Нѣкои сж посочвали за главно срѣдство прѣмахване проститутскитѣ домове, като сж проповѣждали въздържанностъ; други пѣкъ обратното, като сж посочвали за цѣръ противъ това зло — прѣмахването на частнитѣ (тайнитѣ) проститутки.

Властѣта, за да унищожи првитѣ, т. е. публичнитѣ домове, нѣмаше такова законно основание, понеже тия домове се реневиратъ

отъ медикитѣ, така щото не се чувствувало никаква опасностъ отъ тѣхното съществуване, за това, тя, по свѣта на санитарнитѣ власти, издава распорѣждения за прѣслѣдване тайнитѣ проститутки. Обаче, дали тия распорѣждения постигатъ цѣлта си? — ний оставяме да говорятъ фактитѣ по това.

При тѣхъ-годишната ни обиколка изъ Княжеството, имаме случая да забѣлжимъ почти на врѣдъ, даже и въ села, въ хотелитѣ да се ширѣтъ по нѣколко тайни праститутки, потънали въ болѣсти. Имали сме случая, да чуемъ мнозина мжжѣ (ергени и оженени) пѣтници, да се плачатъ, че биле заразени отъ тия тайни проститутки. Сжщо имали сме случая да видимъ, че мнозина такива заразени мжжѣ, сж заразявали своитѣ семейства, които сж ставали невинна жертва, вслѣдствие разврата.

Внѣ отъ това зло, но доказано е отъ мнозина медици, че юноша, привикнѣлъ на полигамия и развратъ, слѣдъ като се ожени, такъвъ се прѣобрѣща на идиотъ и не чувстввуа никакво щастие отъ семейния животъ и неговото домочадие бива кекаво, слабо, лениво и не трайно. Това и у насъ доста се забѣлзва.

Спорѣдъ нашето мнѣние за да може се запази младото поколѣние отъ тѣзи кекавостъ, отъ този развратъ; за да може поколението ни да се радва отъ физическитѣ способности, които дарява природата на човѣчеството, и отъ друга страна, като имаме прѣдъ видъ принципитѣ на законодателството, „че самитѣ нужди пораждатъ законитѣ“, то необходимо е нужно да се обрне внимание отъ по компетентнитѣ по въпроса на слѣдующето:

1) Всѣки юноша, който е навършилъ 20 — 25 годишна възраст да бѣде задълженъ отъ закона да встъпи въ бракъ. Въ противенъ случай да плаща извѣстенъ данѣкъ, спорѣдъ печалбитѣ му, въ полза на хазната.

2) Този, който ще встъпва въ бракъ, да бѣде прѣгледанъ отъ доктора, който да констатира неговото здравие и въ случай, че се забѣлжватъ нѣкакви венерически заразители болѣсти, да не му се позволява.

По този начинъ, ний мислимъ, че доста ще спомогне за искореняването на съществуващото у насъ противъ здравето зло.

ВѢСТИ ИЗЪ НАУЧНИ СВѢТЪ

Нова религиозна опера. Прочутия композиторъ Рубенцаинъ, който се помина прѣди нѣколко врѣме въ Петербургъ бѣ композиралъ една нова духовна опера „Христосъ“, която състои отъ единъ прологъ, седемъ картини и единъ епилогъ. Една отъ картинитѣ изобразява Голгота. Сценитѣ изобразяватъ небето, земята, ада, ангелитѣ, демонитѣ и една гълъна, която оскърбява распятия Христосъ. Пролога дава картината на Христовото рождество. Тѣзи опера е прѣдставена въ Германския театръ на публиката.

Сто и двадесетъ годишенъ свѣщенникъ. Въ Тесалия се е поминѣлъ единъ грѣцки свѣщенникъ на 120 годишна възраст. Зрѣнието и слуха, той съхранилъ до самата си смъртъ. Като свѣщенникъ той служилъ 99 години! Спорѣдъ нѣкои статистики се доказвало, че въ настоящия нервенъ вѣкъ, вай-много живѣли свѣщенникитѣ и брѣснаритѣ.

Ново изобрѣтение противъ смъртта. На послѣдѣкъ медицината дошла до убѣждение, че можѣла да противостои противъ смъртта на човѣка. Прѣди нѣколко врѣме, единъ Английски докторъ явява чрѣвъ печата дългогодишнитѣ си медицински опити за унищожение на смъртта, като доказва, че посредствомъ лекове, човѣка можѣлъ да живѣе вѣчно.

! В а ж н о !

КЪМЪ Г. Г. ЧЛЕНОВЕТЪ — АКЦИОНЕРИ НА СПЕСТ. ДРУЖЕСТВО „СЪЗНАНИЕ“

Прѣди нѣколко дена прѣдседателя на горното дружество по лични свои прищевки и за да му се не направи отбивъ 5 0/0 върху акциитѣ му, ако е намислилъ да ги продава, направилъ покана безъ да укаже цѣлта за събиранieto на която като не се събрали достатъчно членове-акционери, направилъ втора съ същото съдържание, по която сж събрали 10-12 души съмишленници на прѣдседателя за забѣлзване е, че на втората покана много отъ акционеритѣ не сж ѣк подписали, а и нѣкои членове настоятели неприсѣтствували и рѣшаватъ да ликвидиратъ дружеството; акциитѣ въ „България“ продадохъ

а също и ония въ „Черноморското параходно дружество“ ще продаждѣтъ, слѣдъ което мислятъ да го присѣдиняватъ къмъ новосъставеното дружество „Сила“. Разбира се, че слѣдъ това тѣхно рѣшение тѣ начиная отъ Юлий мѣсець спиратъ вносветѣ, а нека се знае, че дружеството има условие съ земледѣлческата каса за 5 години и прѣди тоя срокъ неможе нито стотинка да се истегли, т. е. акциитѣ ще стоятъ въ застои и нѣма да принасятъ освѣнъ незначителни лихви отъ касата.

Понеже това своеволие е цѣла измама съ неуказване цѣлта за събиранieto на членовѣтѣ-акционери и понеже е противно на спестовната ни цѣль, изложена въ чл. 2 отъ устава на дружеството то нѣколко членове-акционери рѣшихме:

1) Осъждаме неблагоприятната постѣпка на прѣдседателя и го оставяме мораленъ отговорникъ.

2) Дружеството да остане да съществува до истичание 5 годишний му срокъ т. е. до края на 1896 година, до което врѣме мѣсечнитѣ вносове ще продължаватъ да се внасятъ, както е било до сега;

3) Поканватъ се членовете отъ провѣрочната коммисия веднага да направятъ ревизия на сегашното настоятелство, и;

4) Поканватъ се всичкитѣ-акционери на които хубавата идея за спестяване и ако толкова имъ сж мили интереситѣ, да присѣтствуватъ, по възможностъ всички, на 6 Августъ т. г. слѣдъ отпущкъ на църква, въ Свѣти Николаевското училище, като ще има най на прѣдъ да бламираме нѣкои членове отъ настоятелството, които не залагатъ за интереситѣ на дружеството; ще изберемъ други на мѣстото имъ; тутакси ще внесемъ вносветѣ си за двата мѣсеци Юлий и Августъ и ще унищожимъ взетитѣ при меншество рѣшения по ликвидиранието на дружеството.

Нѣколко членове-акционери.

КНИЖНИНА

1). Дѣло мѣсечно списание. Год. I. Кн. VIII за мѣсець Май 1895 г. Пловдивъ.

2). Български Църковенъ Прѣгледъ, мѣсечно списание. Кн. III за мѣсець Мартъ 1895 г. София.

3). Ветеринарна сбирка, мѣсечно списание. Год. IV Брой I, II и III за мѣсцитѣ Январий Февруаръ и Мартъ 1895 год. София.

4). Литературни Записки, мѣсечно списание. Год. I. Кн. V за мѣсець Май 1895 год. Свищовъ.

Въ туй списание между другото срѣщаме и два нови таланти — г. Правдолобовъ и г. * (една звѣздичка), произвѣденията на които ни се виждатъ доста духовити, при всичко че куцатъ въ техническо отношение.

5). Юридически Прѣгледъ, за Год. III Кн. X 15 Май 1895 год. Пловдивъ.

6). Свѣтлина, журналъ за наука, искусство и индустрия. Кн. IV и V за мѣсець Априлъ и Май 1895 год. Сп. „Свѣтлина“ Съдържа доста интересенъ материалъ и иллюстрации. Въ V-та книга помѣстено е факсимилето на всички 6 лгарски вѣстници, които излизатъ по настоящемъ.

7). Медицински Сборникъ, списание на българскитѣ лѣкари. Издава Гражданската санитарна Дирекция, подъ главната редакция на Д-ръ Г. Золотовичъ. Брой 1 и 2 за мѣсецитѣ Априлъ и Май 1895 г. София. Годишна цѣна 7 лева.

Намъ особено е драга да посрѣщаме такива списания, каквото е „Медицинский Сборникъ“. Още по желателно е, ако въ туй списание се открие и единъ общественъ обзоръ по санитарний животъ у насъ, като се посочватъ и мѣрки противъ разнитѣ болѣсти, които често се явяватъ изъ Княжеството ни. До прѣди една година, ний нѣколко пѣти искавахме желание за да се създадѣтъ и у насъ Медицински списания, отъ които се чувствуваше в-пиюща нужда и въ продължение на това врѣме, ний днесъ се радваме на три такива списания — „Медицина“ въ Ловечъ; „Медицинска Вѣсда“ въ Видинъ и „Медицински Сборникъ“ въ София, за което ни е душмата. Впрочемъ ний и на тритѣ тия списания благопожелаваме дълѣтъ животъ.

8). Православенъ Проповѣдникъ, иллюстрирано религиозно нравствено списание. Год. III. книга 5 за мѣсець Май 1895 г.

Съдържанието на туй списание постепенно се подобрява. На първо мѣсто е посвѣтена една хубава и тъжко на врѣмето си статийка за Св. благовѣренъ Князь Българскитѣ Борисъ Михаилъ.

9). Игнатий Хриневецки, съ потрѣта му. № 6 цѣна 5 ст. Ямболъ 95 г.

10). Страничка отъ историята, на борбата за съществуване (самоубийство на революцията) № 7 цѣна 10 ст. Ямболъ 1895 г.

11). Пѣснитѣ на революционера, № 5 отъ Г. Бакаловъ. цѣна 20 ст. Ямболъ 95 г.

И тритѣ тия брошурки сж трудове на неуморимия социалистически труженникъ г. *Г. Бакаловъ*. Първитѣ двѣ сж прѣводъ отъ полски, а послѣдната (стихотвореніята) негови съчинения. Тия брошурки излизатъ подъ редъ „библиотека на работнически другаръ“. Ний при всичко че социализма го намѣрваме за утопиченъ особено у насъ, но въ всѣки случай тия брошурки даватъ голѣма полза на работната маса, която си губи хубавото врѣме пазъ кръжитѣ и кафенетата.

10) **Домашенъ Приятель**, мѣсечно списание за наука, религия, промышленность и домакинство, год. VII Юний бр. 6 издава Бълг. Евангелско дружество. София 1895 г.

11) **Основно училище**, мѣсечно педагогическо списание за училищна практика и педагогическа литература. Год. II м-цъ Май и Юний бр. XV и XVI. Редакторъ Т. П. Митевъ Директоръ на Ломското Държ. Педагогическо и III кл. училище. Ломъ 95 год.

12) **Български Църковенъ Прѣгледъ**, мѣсечно списание год. I. Книжка четвърта за м-цъ Априлий. Редакторъ-Издатель Игнатий Рилский. София 95 г.

13) **Природа** илюстрирано списание за наука стопанство ловъ и риболовство год. III. бр. 2 и 3 излиза всѣки мѣсець освенъ Юлий и Августъ. Редакторъ Г. К. Христовъ. София 95 г.

14) **Дѣтинска Почивка**, мѣсечно илюстрирано списание за дѣца год. IV Май и Юний кн. IX и X. Редакторъ-издатель, Д. Тончевъ. Силистра 95 г.

15) **Памятникъ**, урѣжда Илия Р. Блъсковъ. кн. I год. I. Издава Владимиръ Р. Блъсковъ. Шуменъ 95 год.

16) **Звѣздига**, мѣсечно илюстрирано списание за дѣца Редакторъ Н. Бѣловѣждовъ год. IV кн. VI Юний. София 1895 г.

17) **Доманиа**, съ особено приложение за образци на рѣждѣне притурка и на „женския свѣтъ“ год. III бр. 6 излиза на 10 число всѣки мѣсець.

18) **Научное Обозрение**, ежемѣсеченъ научный журналъ. 52 № и Шестдѣсетъ книгъ № 24 годъ II-й 11-го Нония 1895 годъ. Редакция и контра: С. — Петербургъ, Литейный пр., домъ № 51, кв. 24.

19) **Български Прѣгледъ**, списание за наука, Литература и общественъ животъ. Издава **Др-вото** „Общій Трудъ“. Год. II. книга VII — Май. София 1895 год.

Небето, мѣсеца и звѣздитѣ
И всичкитѣ небесни планети
Ил' въ Дунава вълнитѣ —
Потанятъ братскитѣ мисли . . .

Ил' Венера задъ морето,
Ил' ранната зорница
Ил' пъкъ орлето въ небето
Замайва твойта зеница . . .

Но лат' бурнитѣ вълни
Ще заечи тромтъ въ небето;
Блъскътъ ще свѣтне въ очитѣ
И разбуди ще ранитѣ въ сърдцето . . .

Рани съ желѣзо обковани,
Прѣвъ змийни ядръ прѣцѣдени
Описани отъ огънь въ гърне излѣпени
И отъ вѣщици въ него складили.

Тѣвъ рани въ сърдце ми се втѣпняватъ —
Кат' сиколь да пища за брата;
Умътъ ми гъека вѣч' да подкунаватъ
И да не забравямъ идеята му свѣта . . .

29-й Юлий 1895 год. П. И. ПЕНКОВЪ.

ОБЯВЛЕНИЯ

„СВѢТЛИНА“

МѢСЕЧНО ИЛЮСТРИРАНО СПИСАНИЕ.

ГОДИНА V.

Годишенъ абонаментъ въ прѣдплата, за България 15 л., за вѣн странство 17 лева. за ученици 12 лева.

Абонаментно става направо съ Административната на „Свѣтлина“ въ София и чрезъ всички телеграф. пощен. станции.

Абонатитѣ на „Свѣтлина“ ще получатъ заедно съ излѣзлитѣ до сега книжки една притурка съ магии красн (къмъ IV книга) и освенъ това една голѣма картинка, въ размѣръ единъ метръ дължина и 70 сантиметра, оригинална композиция изъ народния ни животъ, съ излѣзъ отъ единъ твърдъ извѣстенъ нашъ живописецъ.

3 — 3

Плѣвненско Окол. Спестовно-Акционерно Земледѣлческо Дружество „НИИ“

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 722

Дружеството извѣстява на всички земледѣлци отъ околията, които ще иматъ нѣ, да отъ заеми за жътва и други необходими нужди, да заявятъ въ управлението му по-скоро за суммитѣ, които ще имъ трѣбватъ, та да може своеврѣменно да се направи потрѣбното за удовлетворението имъ. — Пари отъ дружеството се даватъ на земледѣлцитѣ съ лихва 10% годишно подъ поръчителство и съ ипотека. Подробни свѣдѣния по разнитѣ видове заеми, интересующитѣ се могатъ да получатъ отъ Директора на дружеството, всѣки работенъ день.

Отговоренъ-редакторъ: Хр. Ц. Крушовски.

При това, дружеството счита за свой дългъ да препорѣчва на земледѣлцитѣ да отбѣгватъ услугитѣ на множеството спекулативни зеленари и лихвари, които постоянно се скитатъ по селата да раздаватъ пари срѣщу храна на зелено, отъ 5 до 12 лева кило или подъ тѣжка лихва отъ 25 до 120 % понеже всичкий тѣхенъ (на земледѣлцитѣ) и на семействата имъ цѣлогодишенъ трудъ, заедно съ имота, ще отидатъ за облагодѣтелствуване на тѣзи лакоми и ненаситни експлоататори, които по този начинъ сж опростали и завладѣли имотитѣ на цѣли стотици честни и трудолюбиви семейства по всичкитѣ села, и на които за ограничение безбожната експлоатация, се е заело вече и правителството съ реформитѣ, които готви за узаконавяване тази Есенъ чрезъ Народното Събрание.

Препорѣчваме на ония земледѣлци, които по незнание сж продали храна на зелено, да се възползватъ отъ правата, които имъ дава закона за зеленницата, като повърнатъ на кредиторитѣ си, когато се улѣснятъ само полученитѣ сумми, заедно съ законната лихва, а не да се обвързватъ съ разни записи и да удвояватъ кило то на двѣ срѣщу разни черпения и измамливи обѣщания, съ което сами способствуватъ да имъ се отнѣматъ подирѣ имотитѣ по Сждебенъ редъ.

При това не трѣбва да бързатъ съ продаване новитѣ храни преждеврѣменно и съ нищожна цѣна, защото дружеството е взело грижата да съобщава за напѣдъ на всичкитѣ земледѣлци най-износнитѣ цѣни и мѣста за продажба на разнитѣ земледѣлчески произведения, съ печалби винаги по добри, отъ колкото при продажбата имъ на разни калаузи и дребни прекуповачи.

Печатни заявления за искание заеми отъ дружеството, послѣдното е изпроводило до общинскитѣ управления, отъ кѣдѣто заимоискачитѣ ще получаватъ *безплатно* потрѣбнитѣ листове.

Съобщаваме за знание на интересующитѣ се, че Дружеството като Агентинъ и на Застрахователното дружество: „**ДАЧИЯ РОМАНИИ**“, приема подъ най-износни условия да *застрахова всякакви збаниа, стони, мебели и други движими имоти*.

Свѣдения по условията за застрахуваніята, интересующитѣ се ще получатъ въ контората на дружеството, отъ Директора, всѣки работенъ день.

гр. Плѣвентъ, 25 Май 1895 год.

Отъ Управлението на Дружеството.

7 — 8

ИЗВѢСТИЕ

Извѣстявамъ на почитаемата публика, че доставихъ за проданъ разни очила като: за късогледни, болни очи, за вѣтъръ, и за стари хора, които ще респродавамъ съ най умѣрени цѣни.

Съ почитание: Михайлъ Шварцъ

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписанный извѣстявамъ, че продавамъ собственната си къща, находяща се въ гр. Плѣвентъ VIII-й кварталъ подъ № 2995 при съседи: срѣщу лозето на Менахемъ Героухамъ, праздно мѣсто и Христо Фелдшера, съ дворъ около 900 квадратни метра, двѣ къщни здания, отъ 7 — 8 год. и единъ геранъ.

Които Г. Г. желаштъ да ги купятъ, да се отнесътъ за подробно споразумѣние до г-на Андрей П. Чомаковъ.

СЪ ПОЧИТАНИЕ: Иосифъ С. Джайнъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2262

Подписанный Ив. Чомаковъ пом. сждеб. приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителный листъ подъ № 4720 издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мир. Сждия на 15 Декември 93 г. въ полза на Петко Найденовъ отъ с. Одрине противъ Тодоръ Великовъ отъ с. Одрине за 254 лева и други разноски и съгласно чл. чл. 1004 — 1037 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ

20 Юлий и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцелярията ми въ гр. Плѣв. слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти а именно:

1). Една нива въ Одренското землице въ мѣстността „Смърденина пѣтъ“ около 6 декара при съседи: Бою Рачковъ, Цанко Личовъ и отъ двѣ страни пѣтъ оцѣнена за 120 лева.

2). Една нива сѣпото землице въ мѣстността „Подъ село“, около 7 1/2 дек. при съседи: Вѣло Денковъ, Велико Тодоровъ, Велико Димитровъ и врати Тинкови оцѣнена за 150 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желющитѣ г. г. да купятъ продаваемитъ се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвентъ всѣки пристѣпенъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣгледатъ и книгата относна се по проданта.

гр. Плѣвентъ 9 Юлий 1895 год.

пом. Сждебенъ Приставъ: Ив. Чомаковъ

Дѣло № 369 отъ 93 год.

3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3388

Подписанный Стойо Джуджевъ помощникъ Сждебенъ Приставъ при Плѣвненскій Окръженъ Сждъ на III-й участъкъ на основание изпълнителный листъ подъ № 3358 издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мир. Сждия на 30 Октомвр. 92 г. въ полза на Мито Кирковъ отъ с. Нисарово противъ Мико Георгиевъ отъ сѣщото село за 161 девъ 60 ст. лихви и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004 — 1037 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 20 Юлий т. г. и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание, въ канцелярията ми въ гр. Плѣвентъ, слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти находящи се въ с. Нисарово а именно:

1). Едно селище около 2 дюлума при съседи: Герго Дѣгия, Дино Младеновъ, Иванъ Топчията и пѣтъ оцѣн. за 50 лева.

2). Една градина отъ около 1 дюлума при съседи: Иванъ Топчията, отъ три страни пѣтъ оцѣнена за 40 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желющитѣ г. г. да купятъ продаваемитъ се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвентъ всѣки пристѣпенъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣгледатъ и книгата относна се по проданта.

гр. Плѣвентъ 8 Юлий 1895 год.

пом. Сждебенъ приставъ: Ст. Джуджевъ

Дѣло № 302 отъ 93 год.

3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2014

Подписанный Ив. Ат. Гърковъ Сждебенъ. Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на I-й участъкъ на основание изпълнителный листъ подъ № 3269 издаденъ отъ I-й Плѣв. Мир. Сждия на 22 Декемвр. 94 г. въ полза на К. К. Константиновъ и др. отъ г. Плѣвентъ противъ Юрданъ II. Узуновъ отъ сѣщ. градъ за 325 л. съ лихва и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004 — 1037 отъ „Граждан. Сждопр.“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 20 Юлий и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцелярията ми въ градъ Плѣвентъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти а именно:

1). Една къща въ IV кварталъ на гр. Плѣвентъ отъ една стая и антре построена отъ дървенъ материалъ и камѣкъ съ дворъ отъ около 100 кв. метра при съседи: Косто Ив. Ловчанія и Иванъ Петровъ оцѣнена за 250 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ.

Желющитѣ г. г. да купятъ продаваемитъ се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвентъ всѣки пристѣпенъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣгледатъ и книгата относна се по проданта.

гр. Плѣвентъ 30 Май 1895 год.

Сждебенъ Приставъ; Ив. Ат. Гърковъ

Дѣло № 6 отъ 95 год.

3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4058

Подписанный Ив. Чомаковъ пом. Сждеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителный листъ отъ 16 Февруар. 95 г. подъ № 290 издаденъ отъ I-й Плѣв. Мир. Сждия въ полза на Георги Бешовъ отъ село Згалевецъ срѣщу Нечо Вѣловъ отъ сѣщ. село за 56 л. и съгласно чл. чл. 1004 — 1037 отъ Гражд. Сждопр. съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 22 Юлий и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцелярията ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежащи на дължникътъ а именно:

1). Една нива въ Згалевското землице въ мѣстността „Радшевский пѣтъ“ около 7 декара при съседи: Кучо Платника, Танахъ Петковъ и нивата на Георги Бешовъ оцѣн. за 120 л.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желющитѣ да купятъ продаваемитъ се имотъ могатъ да се явятъ всѣки пристѣпенъ день и работни часове да наддаватъ и разгледатъ книгата по проданта.

гр. Плѣвентъ, 15 Юлий 1895 год.

пом. Сждеб. Приставъ Ив. Чомаковъ

Дѣло № 69 отъ 95 год.

3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 2624

Подписанный Ив. Ат. Гърковъ Сждеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на I-й участъкъ на основание изпълнителный листъ подъ № 184 издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мир. Сждия на 13 Януарий 1894 год. въ полза на Кръстю Ивановъ отъ село Петарница противъ Тодоръ Кънчевъ отъ село Долни-Дабникъ за 300 л. и др. разноски въ допълнение на обявлението ми № 63 обявено въ мѣстный Вѣстникъ „Недѣля“ броеве 7. 8 и 9 и съгласно чл. чл. 1004 — 1037 отъ „Гражданско. сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за за всеобщо знание, че отъ 16-й Юлий и до 31 день ще продавамъ на втори публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцелярията ми въ гр. Плѣвентъ дължниковитѣ недвижими имоти състоящи отъ четири ниви подробно описани въ горѣпоменатитѣ ми обявление.

Горний имотъ не е заложенъ никому проданта е вторъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която даде първий явявши се купувачъ.

Желющитѣ г. г. да купятъ продаваемитъ се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвентъ всѣки пристѣпенъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣгледатъ и книгата относна се по проданта.

гр. Плѣвентъ, 15 Юний 1895 год.

Сждеб. Приставъ: Ив. Ат. Гърковъ

Дѣло № 30 отъ 94 год.

3 — 3

Плѣвентъ, Печатица на Бахрджиевъ и Рачевъ